

PIDDAMÁLIÐ

DNA hansara á telefonini

Randi Jacobsen

Tað ber til at síggja, hvar í landinum ein fartelefon er stódd, tá ið hon gevur frá sær sms, tekur ímóti ella tosað verður í telefonini. Fartelefonir við Føroya Tele haldi geva eisini av sær sjálvum boð regluliga, hvar tær eru, bara tær eru tendraðar.

Tá ið Piddi endaði sína seinastu samrøðu 4. november klokkan 03.31, var hann heima, og tá var telefonin eisini heima hjá honum.

Men ein tíma og 20 minuttir seinni var telefonin nærindis Norðoyatunlinum.

– Nei, eg var ikki har. Eg fór heimanífrá tá, segði tann ákærði.

– Hann segði, at hann tá var á veg til tunnilin at kanna, um nakað var at síggja, tí hann hevði sæð bilin fara inn í tunnilin um náttina.

Ákærin greiddi frá, at báðar telefonirnar vóru á sama øki um sama mundið, men tgann ákærði maðurin helt fast við, at hann ikki hevði havt tele-

fonina hjá Pidda. Nakað seinni boðaði telefonin hjá Pidda frá, at hon var stódd á økinum, har tann ákærði búði.

Og nakað seinni var telefonin á økinum, har bústaðurin hjá Pidda var. Løtu eftir var telefonin aftur á Nesi, og so varð hon sløkt.

– Nei, eg hevði ongan tíð telefonina hjá honum, segði ákærði.

– Týsdagin greiddi ákærði annars frá, at fyrrverandi konan hevði rætt honum telefonina hjá Pidda, men í gjár segði hann, at hetta ikki varð satt.

Telefonin hjá Pidda varð í februar funnin í bjálvingini í húsunum hjá ákærda á Nesi. Hvussu tað bar til, visti hann ikki.

Maðurin fekk undir eini avhoyring at vita, at hansara DNA varð funnið á telefonini.

Hann helt í rættinum í gjár fast við, at hann ikki hevði nortið telefonina. Um hansara DNA var á telefonini, mátti onkur annar hava gjørt tað fyri at fella hann.

urin var blóð, olja ella annað, men hann hevur sagt ymist tær ferðirnar, hann er avhoyrdur um hetta. Heldur ikki segði hann fyrr enn seinni, at trý fólk vóru í stolna bilinum, tá ið bilurin fór inn í Norðoyatunnilin, og at tvey fólk vóru í bilinum, tá ið hann kom út aftur úr tunlinum.

Eina ferð segði hann, at hann gitti, tað var blóð. Hann hevur sagt, at bilurin aftur var stolin 9. november.

Páhaldið hjá ákæranum er, at tann ákærði sigur bilin vera stolnan fyri at káva út yvir, at hann brúkti bilin til at beina líkið burtur við.

Toldi ikki at síggja blóð

Tá ið tey sóu blóð í kamarinum hjá Pidda, fór hann út, tí hann toldi ikki at síggja blóð. Hon var tí einsamallur at vaska, segði tann ákærði

Seinnapartin 4. november vóru tann ákærði og kvinnan inni í húsunum, sum Piddi búði í.

Tey høvdu tá bara verið í niðaru hæddini. Tann ákærði hevur bæði sagt, at tey bara teðgaðu í 10 minuttir og upp til kanska trý korter.

Dagin eftir fóru tey aftur í húsin, og tá ið

tey komu í kamarið, sóu tey blóðug klæðir hanga á ovnum, og blóð var eisini at síggja á madrassini.

Hann toldi ikki at síggja blóð fór út, fór út og læt hana um at vaska.

Blóðugu klæðini koyrdi hon í ein posa.

Hesum hevur hann ikki greitt frá áður.